

For så vidt angår varemæglere har ophævelse af autorisationsordningen været drøftet med Justitsministeriet, som ikke finder behov for opretholdelse af ordningen, jf. neden for under bemærkningerne til § 2 og § 3.

Generelt gælder om overgang til fri næring på disse områder det samme som anført for dispachører under bemærkningerne til nr. 5.

Ophævelse af loven vil tillige indebære, at betegnelsen »mægler« ikke længere vil være beskyttet, idet dog bemærkes, at beskyttelsen hidtil alene har omfattet »mægler« og betegnelser, der vil kunne forveksles med »skibsmægler« eller »varemægler«, men ikke sammensatte betegnelser, der ikke giver anledning til forveksling, som f.eks. forsikringsmægler.

Danmarks Skibsmæglerforening ser gerne en friere adgang til erhvervsudøvelse, men med bibeholdelse og eventuel udvidelse af mæglereksamen. Ifølge Undervisningsministeriet vil det imidlertid ikke være hensigtsmæssigt at henlægge eksamen i handels- eller handelshøjskolernes regi. Mæglerkorporationen i København finder fortsat behov for, at varemæglere er autoriserede. Erhvervenes Transportudvalg støtter en ophævelse af loven.

Til nr. 6

Ændringen i konfiskationsloven af 1959 tog sigte på at afslutte arbejdet med konfiskation af tysk og japansk ejendom. Med vedtagelsen af ændringsloven blev ejendom, uanset om den er omfattet af reglerne i 1946-loven, fritaget fra konfiskation. Ændringsloven ophævede tillige adgangen til at behandle ansøgninger om dispensation. Handelsministeren fik dog mulighed for fortsat at dispensere i tilfælde, hvor andragende om dispensation af undskyldelige grunde ikke tidligere var indsendt, eller hvis der forelå nye oplysninger, eller under ganske særlige omstændigheder, herunder hensynet til danske interesser, jf. lovens § 3, stk. 3. Dette udelukkede, at loven kunne ophæves i sin helhed. Da de anførte dispensationsgrunde ikke længere anses for relevante, foreslås loven endelig ophævet.

De tinglyste deklamationer om videresalg af konfiskeret ejendom, som endnu ikke måtte være afløst, kan fortsat udslættes af tingbøgerne på begæring af ejerne af vedkommende ejendomme, da vilkårene om godkendelse af videresalg er ophævet, jf. ændringslovens § 5, stk. 2.

Til § 2

Bestemmelserne i købeloven om henholdsvis dækningskøb og -salg og om sælgers bortsalg af genstanden i tilfælde af fordringshavermora foreslås ændret

som konsekvens af den foreslåede ophævelse af varemæglerordningen.

Den foreslåede affattelse af bestemmelserne er i overensstemmelse med de gældende regler i den norske og den finske købelov og med det svenske forslag til købelov. Det har været tanken at indføre en lignende ordning i forbindelse med en eventuel senere revision af den danske købelov, og det findes derfor ubetænkeligt allerede på nuværende tidspunkt at foretage disse lovændringer.

Efter forslaget skal købet eller salget være foretaget på forsvarlig måde. Ved bedømmelsen af, om dette er tilfældet, må der tages udgangspunkt i, at den pågældende først og fremmest må søge at få eller give den pris for varen, som er mest gunstig for den misligholdende medkontrahent. Der må dog i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret bedømmelse, hvorved der bl.a. lægges vægt på prisniveauet, kvalitet, mulige salgssteder, omkostninger og den tid, der er til rådighed til at foretage handelen.

Ved sælgerens bortsalg af genstanden i tilfælde af fordringshavermora er den hidtil eksisterende mulighed for at foretage salg ved auktion bevaret.

Til § 3

De gældende bestemmelser i kommissionsloven er affattet i overensstemmelse med købelovens regler. Bestemmelserne foreslås ændret i overensstemmelse med de foreslåede ændringer i købeloven, men således, at muligheden for at foretage salg ved auktion bevares.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslaget § 2.

Til § 4

Til nr. 1

Ved ophævelse af lov om dispachører vil der ikke længere ske beskikkelse af dispachører. Der vil derfor ikke være adgang for parterne i en tvist om afstandsfragt til at kræve denne fastsat af en dispachør. Bestemmelsen herom i § 129, stk 3, i søloven foreslås derfor ophævet. Det fremgår af § 212, stk. 2, i søloven, at havariberegning her i riget udføres af dertil beskikkede dispachører, samt at tvistigheder om en dispacheres rigtighed afgøres af domstolene. Ifølge § 216, stk. 3, i søloven kan beregning og fordeling af omkostninger i forbindelse med særligt (partikulært) haveri forlanges foretaget af dispachør. Da der efter ophævelsen af lov om dispachører ikke længere vil ske beskikkelse af dispachører, foreslås de nævnte bestemmelser i søloven ligeledes ophævet.

Til nr. 2